

L. B. Paul

agy **HANG**

CyberBooks

e-book

BORÍTÓ:

Arts Factor Design Stúdió

ALL RIGHTS RESERVED
CyberBooks Kiadó
2004

L. B. Paul

AGYHANG

posztmodern megavers

agyhang

Hol vagytok percek?

Hol vagytok órák?

Hol vagytok napok?

Hol vagytok évek?

Itt hagyatok.
Durván, csalfán, végleg.

Hol vagytok percek?

Hol vagytok órák?

Hol vagytok napok?

Hol vagytok évek?

ITT HAGYTATOK

Tényleg...

és

VÉGLEG MÚLT IDŐGOMOLY FÜSTJÉT

**N
Y
E
L
E
M**

VÉGLEG MÚLT IDŐTÉBOLY HAMVAI

F
O
J
T
A
N
A
K

VÉGLEG MÚLT IDŐSIKOLY SZÁLKÁIT

S
Z
E
N
V
E
D
E
M

VÉGLEG MÚLT IDŐMEZŐK VIHARÁT

**F
É
L
E
M**

ÜVÖLTI JELENBE SZORULT

É
N
E
M

Rohanón álommá koldulom a tegnapot,

Zokogón így várom a holnapot...

*Síkot domborúnak vélek.
Új dimenziót élek.
Pontot gömbként látok.
Mert kísért egy átok.*

*Felétek lépek,
Tereim épek.
Rátok nézek,
S átkot vélek.*

*Roppant hangya agyam,
Most csápokat ereszt,
Döbrent hangya agyam,
Sűrű lápokban evez.
Ízelt láb szapora üteme,
Gondolat sebes fegyvere.*

HALAD, SZALAD, MÁS AGYAK KÖZÖTT...

ELVÉSZ, SZÉTESIK, MÁF FALAK FÖLÖTT...

*Egyszerre megáll,
Ereje elszáll.
Gyökeret ereszt,
Gondolat-kereszt.
Hosszú gyökere bennem,
Segít önmagam lennem.
Agyak, lápok,
Itt várok rátok.*

Mert kísért egy átok...

Mert kísért egy átok...

**E
G
Y

Á
T
O
K**

*Hallom a dalom,
Vallom a tettet,
Lépteim ballom,
Tetteim vallom.*

Kristályá válik a szív bennem már.

Szivárvány pusztít szürke felleget.

Mit akarok tőlem?

Mit tehetek értem?

Mit árulok nékem?

Talán semmit.

Talán ennyit.

*De forgácsá szakadva apad a ma.
De puhává csókol a haragod édes...
Mert szakad a forgács...
Tovább apad,
A ma...*

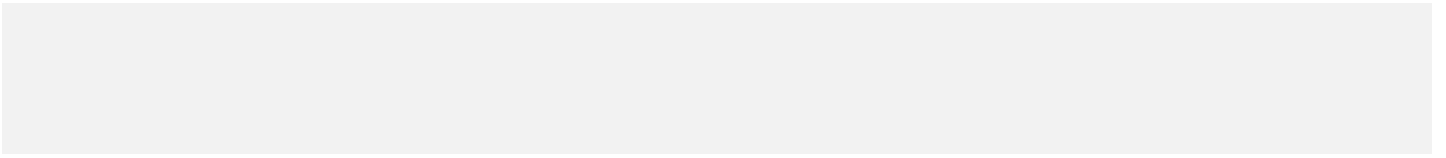
*Álom-e?
A foszlány mi reménnyé ásítja lelkem?
Hallom-e?
A suttogó hangját?
Hiszem-e?
Árulón ismételt ragját?*

*Mert tegnap is csalt,
Már el is halt...*

Remény

Remény

NINCS

Remény

De miért?

*Látom, csalfa arcát takarja,
Látom, újra harcát akarja.*

Nem hiszek neki.

Vagy mégis?!

NEM

*Nem tehetem,
Magam eltemetem.*

*Magamra rögöt dobok,
Robadni földben fogok,
Csontom fehérré éled,
Én leszek véled.*

Én az énnel!

*Hús nélküli sejtlenység,
Agy nélküli esztelenység,
Ér nélküli,
Nemtelenység.*

Ó...

De én, az énnel.

*Nem fájok nékem, bennem,
Semmi sem állhat nékem ellen,
Csak fekszem alant,
Fölöttem hant.*

Virágot akarok!

*Egyikünk kimászik,
Szellővel hintázik,
Nem siet vissza,
Az életet issza.*

Otthagy örökre.

Virágot nem kap a szétomlott testem,

Lelkemet évekig, hiába lestem.

Feltámadok poraimból.

*Járom az utca ocsmány peremét,
Hallom a magány zörgő szekerét,
Meglátom a lelkem szikkadt tetemét,
Megérezem arcomon élet tenyerét.*

Ezért nem jött!

Elmúlt nélkülem...

*Lelketlen, testetlen lettem,
Alig maradt valami...
Lelketlen, testetlen lettem,
De megmaradt valami.*

Vélem hallani!

Szívhangok ritmusa suttogja lépteim ütemét.

Élek.

*Mert maradt egy lobbanó szív, mi szeretni képes,
Mert hiába lelketlen, testetlen: maradt egy kérges!
S lám, halottá kínzott az élet,
Mégis a szívemmel élek.*

Most...

*Síkot homorúnak vélek.
Régi dimenziót élek.
Pontot négyszöggént látok.
Mert elmúlt egy átok.*

*Felétek nem lépek,
Tereim nem épek.
Rátok nem nézek,
S átkot sem félek.*

*Roppant hangya agyam helye,
Most csápokat ereszt,
Döbönt hangya agyam kelyhe,
Sűrű lápokban evez.
Ízelt láb szapora üteme lenne,
Gondolat sebes fegyvere benne.*

HALAD, SZALAD, MÁS AGYAK KÖZÖTT...

ELVÉSZ, SZÉTESIK, MÁF FALAK FÖLÖTT...

VÉGLEG MÚLT IDŐGOMOLY FÜSTJÉT

N
Y
E
L
E
M

VÉGLEG MÚLT IDŐTÉBOLY HAMVAI

F
O
J
T
A
N
A
K

VÉGLEG MÚLT IDŐSIKOLY SZÁLKÁIT

S
Z
E
N
V
E
D
E
M

VÉGLEG MÚLT IDŐMEZŐK VIHARÁT

**F
É
L
E
M**

ÜVÖLTI JELENBE SZORULT

É
N
E
M

*Rohanón álommá koldulom a tegnapot,
Zokogón így várom a holnapot...*

*Domborút síknak vélek.
Új dimenziót élek.
Gömböt pontként látok.
Mert kísért egy átok.*

*Lépek,
Lábaim épek.
Rátok is nézek,
S átkot is vélek.*

és

*Rozzant hangya agyam,
Most újból csápokat ereszt,
Zökkent hangya agyam,
Híg nyálakban evez.
Gyógyult láb szapora üteme,
Gondolatmentes egyke fegyvere.*

HALAD, SZALAD, MÁS AGYAK KÖZÖTT...

ELVÉSZ, SZÉTESIK, MÁS FALAK FÖLÖTT...

De akkor...

*Ismét megállt,
Ereje elszállt.
Gyökeret eresztett,
Volt gondolat-keresztet.
Bosszú gyökér volt bennem,
Segített újra önmagam lennem.
Agyakat látok,
Megint az átok!*

Mert kísért egy átok...

Mert kísért egy átok...

**E
G
Y

Á
T
O
K**

*Újra hallom a dalom,
Újult lépteim hallom,
Régmúlt tetteit vallom.*

Dübörgő fénnyé dobban a szív bennem.

Szivárványport lepusztítja énem.

Mit akarok tőlem?

Mit tehetek értem?

Mit árulok nékem?

Talán semmit.

Talán ennyit.

*Lámpalóssá apadtam.
Életfa ágát perzselem alattam.
Rémülten zuhanok a mélybe,
Remegve fulladok az éjbe.*

DE

Álom-e?

A foszlány mi reménnyé ásítja lelkem?

Hallom-e?

A suttogó hangját?

Hiszem-e?

Árulón ismételt ragját?

NEM

Mert tegnap is csalt,

Már el is halt...

NINCS

Remény

NINCS

Remény

NINCS

Remény

*Végleg kihunyt pallossá apadtam.
Életfa ágát növesztem alattam.
Szédülve pislogok a fénybe,
Rettegve gondolok a mélyre.*

*Hol vagytok percek?
Hol vagytok órák?
Hol vagytok napok?
Hol vagytok évek?*

Itt hagytatok.
Durván, csalfán, végleg.

*Hol vagytok percek?
Hol vagytok órák?
Hol vagytok napok?
Hol vagytok évek?*

IT T H A G Y T A T O K

És

megint

VÉGLEG MÚLT IDŐGOMOLY FÜSTJÉT

N
Y
E
L
E
M

VÉGLEG MÚLT IDŐTÉBOLY HAMVAI

F
O
J
T
A
N
A
K

VÉGLEG MÚLT IDŐSIKOLY SZÁLKÁIT

S
Z
E
N
V
E
D
E
M

VÉGLEG MÚLT IDŐMEZŐK VIHARÁT

**F
É
L
E
M**

ÜVÖLTI JELENBE SZORULT

É
N
E
M

*Rohanón álommá koldulom a tegnapot,
Zokogón így várom a holnapot...*

*Síkot semminek vélek.
Újabb dimenziót élek.
Pontot, gömböt nem látok.
Mert kísért egy átok.*

*Felétek lépek,
Tereim épek.
Rátok nézek,
S átkot vélek.*

és

*Roppant hangya agyam,
Dupla csápokat ereszt,
Döbrent hangya agyam,
Sűrűbb lábokban evez.
Ízelt lábak szapora üteme,
Gondolatok sebes fegyvere.*

HALAD, SZALAD, MÁS AGYAK KÖZÖTT...

ELVÉSZ, SZÉTESIK, MÁF FALAK FÖLÖTT...

VÉGLEG MÚLT IDŐGOMOLY FÜSTJÉT N E M

N
Y
E
L
E
M

VÉGLEG MÚLT IDŐTÉBOLY HAMVAI NEM

F
O
J
T
A
N
A
K

VÉGLEG MÚLT IDŐSIKOLY SZÁLKÁIT

NEM

S

Z

E

N

V

E

D

E

M

VÉGLEG MÚLT IDŐMEZŐK VIHARÁT NEM

F
É
L
E
M

MÁR NEM ÜVÖLT JELENBE SZORULT

**É
N
E
M**

mert

mert

mert

mert

mert

mert

mert

mert

mert

mert

mert

mert

mert

ÚJ JELENEM IDŐGOMOLY FÜSTJÉT

N
Y
E
L
E
M

ÚJ JELENEM IDŐTÉBOLY HAMVAI

F
O
J
T
A
N
A
K

ÚJ JELENEM IDŐSIKOLY SZÁLKÁIT

S
Z
E
N
V
E
D
E
M

ÚJ JELENEM IDŐMEZŐK VIHARÁT

**F
É
L
E
M**

ÜVÖLTI ISMÉT JELENBE SZORULT

**É
N
E
M**

mert

mert

mert

mert

mert

Mert eljött a végem...

A végem...

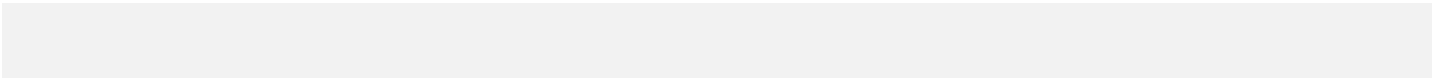
Mert végem...

Meghalt az énem...

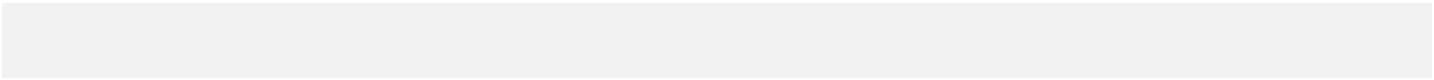

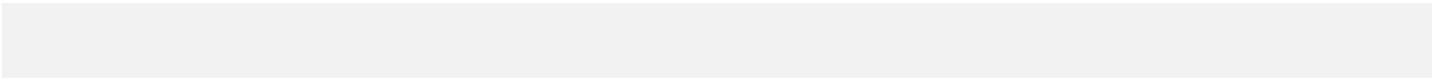

Itt vagytok percek?

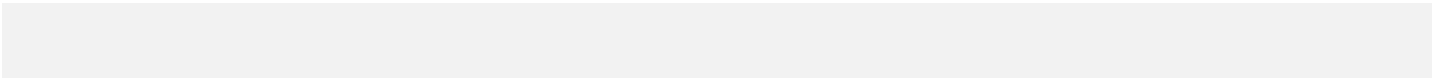

Itt vagytok órák?

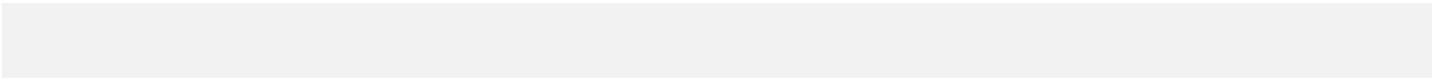

Itt vagytok napok?

Itt vagytok évek?

Megjöttetek.

Csillogón kínáljátok testetek nékem?

Nékem vagytok percek?

Nékem vagytok órák?

Nékem vagytok napok?

Nékem vagytok évek?

MEGJÖTTEK

Végleg...

DE

Én már nem vagyok.

Eróm elhagyott.

El...

El...

SUTTOGJA MÚLTBA SZORULT

**É
N
E
M**

Mozdulatlan álommá koldulom a tegnapot,

*Mindent semminek vélek.
Már dimenziót sem élek.
Pontot, gömböt sem látok.
Nem kísért átok.*

*Felétek nem lépek,
Tereim nem épek.
Rátok nem nézek,
S átkot sem vélek.*

és

*Halott hangya agyam, semmi csápokat ereszt!
Kimúlt hangya agyam!
Lápokban már nem evez!
Ízelt lábak semmilyen üteme!
Halott gondolat törött fegyvere!*

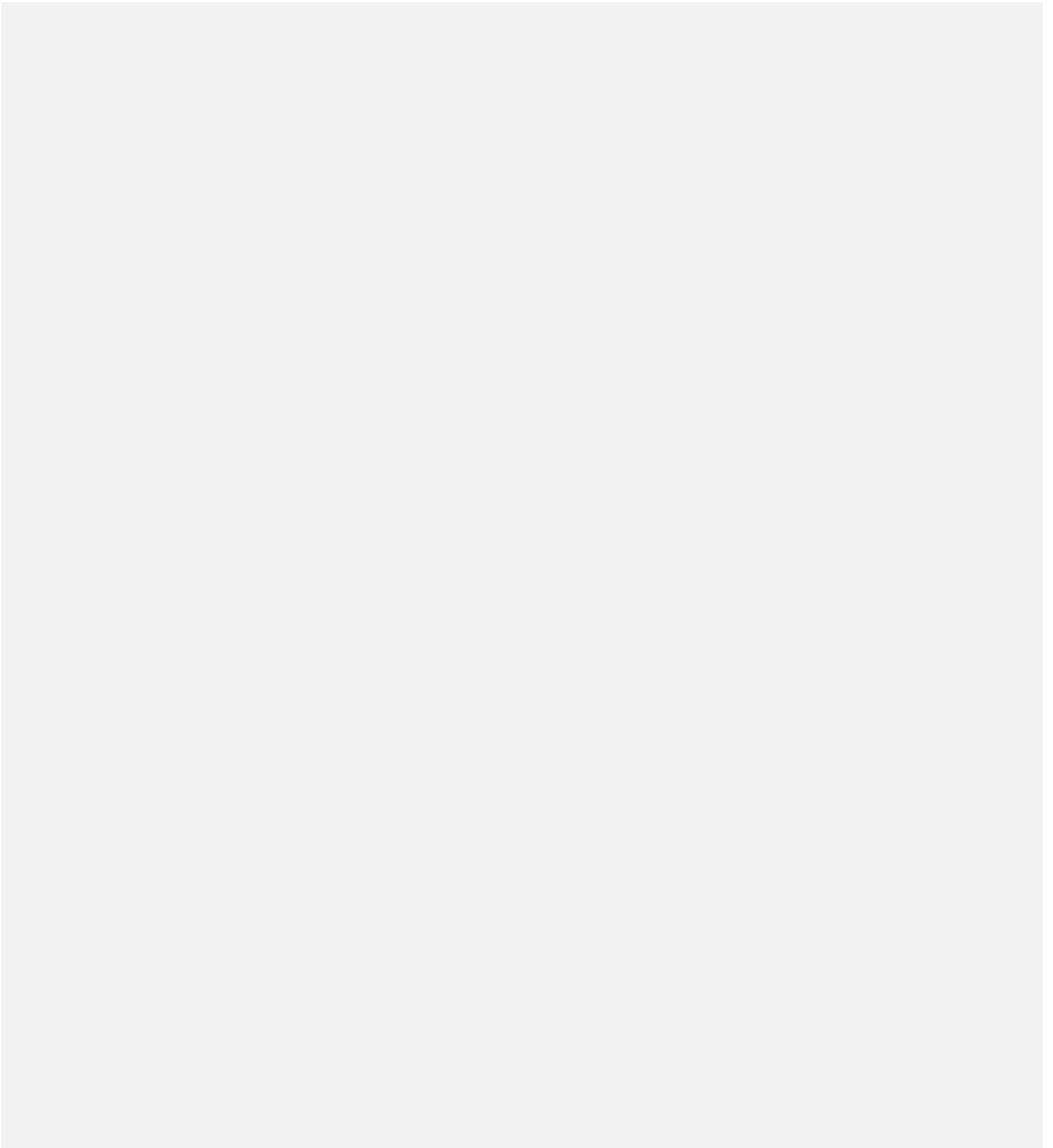
SIKOLTJA HALÁLBA SZORULT

É

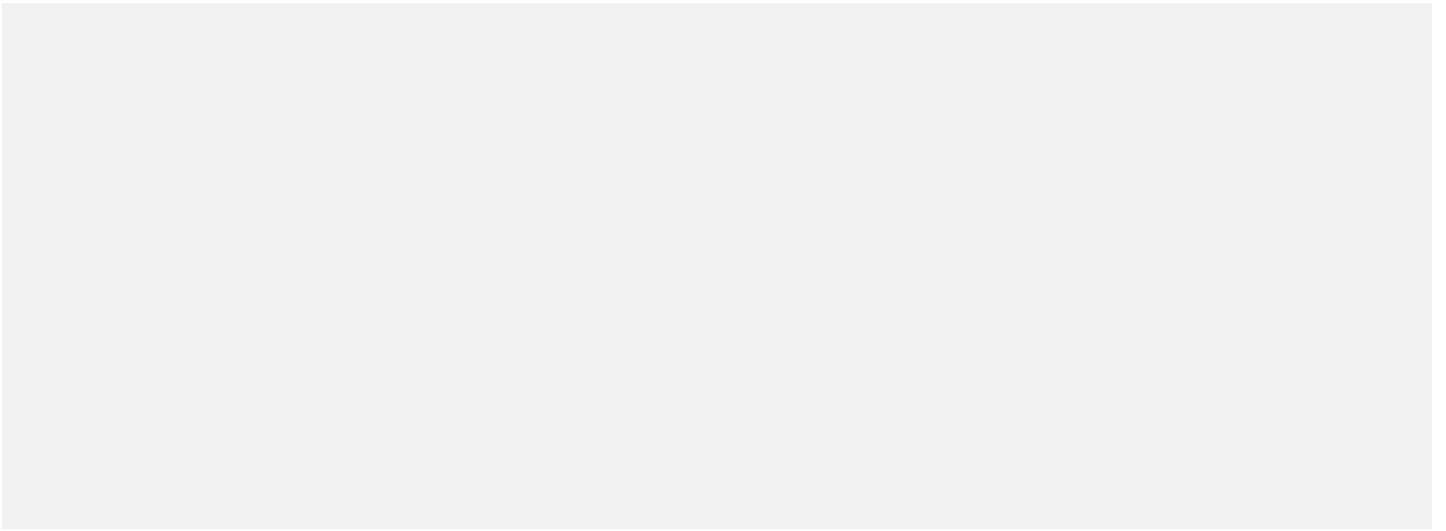
N

E

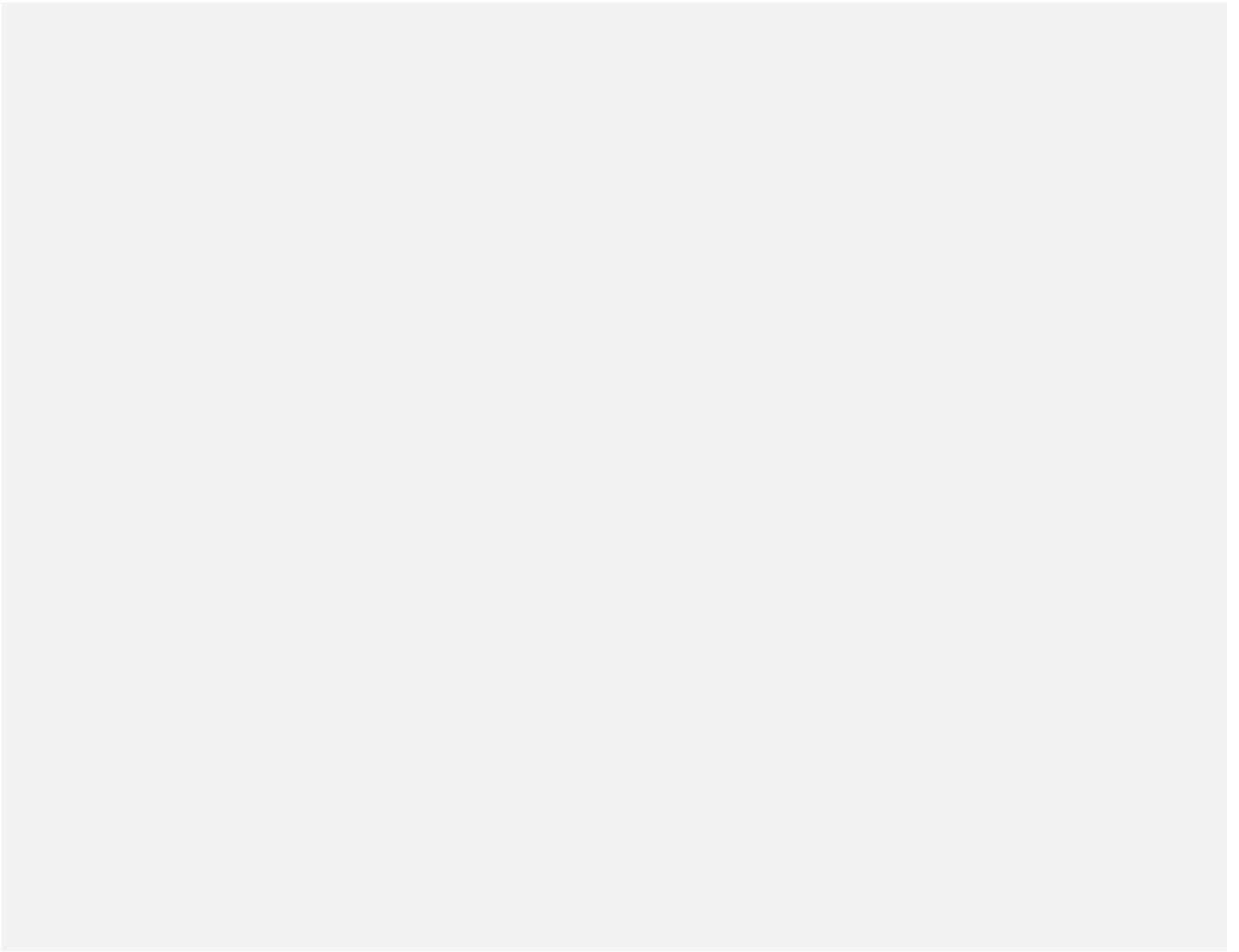
M

mert

v é g e m

ISBN 963 9583 03 0

*Ez az e-book a mű szerzője által korrektúrázott kéziratból készült.
A kiadó nem vállal felelősséget az esetleges helyesírási, nyelvhelyességi, s egyéb hibákért!*